

Valija, ütle „ei” poliitikute pardirallile!

„P rääks-prääks ja hääled tulevad!” Just sellise kiir-laenureklaamidest tuttava hüüdlausega võiks kokku võtta suhtumise, mis paneb erakondi ikka ja jälle seadma kohalikel valimistel kandidaatideks ministreid ja teisi, kes vaevalt hakkavad pärast volikogus ihu ja hingega tööle. Tänavu kandideerivad kõik ministrid peale Kaja Kallase ja Liina Kersna ning kõik europarlamenti liikmed peale Andrus Ansipi ja Marina Kaljuranna.

Saame ju aru, et tegemist on peibutuspartidega. Kandidaatidega, kes seatakse üles hääli tooma, kuid kes tõenäoliselt ei hakka pärast valimisi volikogus kohalike rõõmude ja murede eest seisma.

Formaalselt on lihtne: ministrid ei saa seaduse järgi kahel kohal korraga töötada. Europarlamenti liikmed ka seni ei saanud, aga pärast seekordseid valimisi neil see õigus tekib. Ja riigikogulased võitlesid selle endale juba ammu välja.

Oleks aus, kui kõik kandidaadid ütleksid otse ja avalikult, kas hakkavad pärast valituks osutumist kohalikus volikogus tööle või mitte.

Eestis seda tavaliselt ei tehta, aga see on teadlik valijate eksitamine.

Toimetuse seisukoht

Ärge hääletage oktoobrikuistel valimistel riigikogu liikme, eurosaadiku ega ministri poolt.

Ent soovime suhtuda kandideerivatesse riigikogu liikmetesse umbusuga ka siis, kui nad lubavad hakata korraga istuma kahel toolil – Toompeal ja vallas-linnas. Pigem keskendugu nad oma põhitööle Toompeal, poole rehkenduse tegijaid pole kohalikesse volikogudesse tarvis. Kokkuvõttes soovime: ärge hääletage oktoobrikuistel valimistel riigikogu liikme, eurosaadiku ega ministri poolt.

Jätkem kohalikud omavalitsused inimestele, kes on ihu ja hingega kohaliku asja kallal. Las linna- ja vallavolikogude valimised olla uute tähtede kasvulava, mis aitab kaasa Eesti poliitika verevahetusele. Nii anname märku, et ei soovi „taaskasutatud” ja kulunud poliitiku, kes kandideerivad aastast aastasse kõikvõimalikel valimistel – nii kohalikel, riigikogu kui ka europarlamenti valimistel.

See, kui me eelmainitud seekord ei vali, ongi parim garantii, et tulevikus näeksime poliitikas vähem peibutusparte. Eks ole siin nii nagu kiir-laenudegagi: mida vähem nõudlust, seda vähem pakkumist. ●

NÄDALA NÄGU

AVE TAAVET '21

Punane vaip ootab!

Riigikogu kuulutas Eesti filmilinnaku riiklikult tähtsaks kultuuriehitiseks – see kõlab nii, nagu keegi oleks pidulikult teatanud, et kana on kodulind. Mis ta siis veel olema peaks? Aga selle mõistmiseni läks nii kaua aega! Suure armulikkuse märgiks seati filmilinnak nüüd siis viimaks riiklikult rahastatavate objektide seas viienda kohale.

Kusjuures otse selle ees, neljandal positsioonil, ootab oma aega Estonia teatri juurdeehitus, mis paigutati ju rivi lõppu nimelt sellepärast, et kõik praegused poliitikud jõuaksid pensionile minna, enne kui saabub päev raske otsus langetada. Pole ju veel teada isegi selle juurdeehituse asukoht. Tallinna linn ja muinsuskaitse on kategooriliselt Tammsaare pargi täiehitamise vastu, aga muid asukohti pole pakutud, ja isegi kui pakutakse, poleks see ju enam juurdeehitus. Et sellest saspunt-rast ja peavalust pääseda, ongi probleem nihutatud praegusest võimalikult kaugele. Ja filmilinnak seisab veelgi kaugemal...

Olukord tuletab meelde nõukaaegset telefonijärjekorda. Tore oli sinna pääseda, aga ega see siis tähendanud, et sa niipea telefoni said! Inimesed ootasid järjekorras aastaid ja helistamas tuli ikkagi putkas käia.

Kultuuriobjektide kohta on lohutavalt öeldud: pole ju midagi hullu, kui pead kasvõi 20 aastat ootama, peaasi et riik on sind tunnustanud. Mõne kultuuriobjekti kohta see tõdemus võib-olla isegi kehtib, aga mõne puhul mitte.

Kui inimene saab uue korteri, vajab ta osa asju otsekohe – näiteks magamisaset ja minigitki söögitegemisvõimalust. Ja on asju, mil-

lega võib tõesti kasvõi 20 aastat oodata – näiteks kroonlühter ja seksioonkapp. Filmilinnak kuulub ilmselgelt esimesse kategooriasse.

Ma ei taha kellelegi liiga teha, aga muuseumi ja kontserdisaale meil siiski mõnevõrra on. Muidugi tahaks Tartu ehitada keset südalinna hiiglasliku kultuurimaja, et mitte Tallinnast viletsam olla. Muidugi tuleb midagi ette võtta Kreenholmi imposantsete hoonetega. Ja muidugi kulub meile alati ära veel üks Pärdi nime kandev hoone, neist ei saa kunagi küll! Ka Estonia halvast akustikast on aastakümneid räägitud ning tegelikult on kurb ja piinlik, et kõik senised plaanid on luhtunud.

Aga midagi ju siiski on! See-eest filmilinnak puudub täiesti. Null. Nemad peavad alustama tõesti algusest, voodist ja pliidist. Neil on tõesti kiire. Nemad ei saa 20 aastat oodata.

Minu meelest võiks praegune valitsus sellest aru saada. Kes siis muu kui mitte Reformierakond peaks panema õla alla ainsale kultuuriehitisele, mida ei iseloomusta märksõnad „tempel” ja „aardekamber”, vaid „ettevõte”. Filmilinnakus tehtaks reaalselt tööd, 24 tundi päevas. Võiks ju seda valdkonda aidata ja mitte ainult pidulike žestidega, vaid päriselt. Et saakski juba lähiajal kopa maasse lüüa. Ja siis filme teha.

Selleks tuleb leida muidugi veel mõned miljonid tegevustoetust, aga miks ei võiks olla just Kaja Kallase valitsus see, kes hiljem ütleb: meie aitasime Eesti filmitööstust luua! Ja promeneerida siis täie õigusega koos staaridega punasel vaibal. Tallinna linnavalitsus on need vaibad juba pealinna tänavatele valmis maalinud! ●

Andrus Kivirähk

Riigikogu kuulutas Eesti filmilinnaku riiklikult tähtsaks kultuuriehitiseks – see kõlab nii, nagu oleks keegi pidulikult teatanud, et kana on kodulind.

NÄDALA VASTASSEIS

Kumb ta on, kas Edgar või Erki? Lasnamäe elanikel, kellele Savisaar on sümpaatne, tuleb end valimiskastide juures näpistada: kas nad näevad topelt? Isa-poega kandideerivad

teineteise vastu ja söövad teineteise hääli. Vähemalt on see tõeline põlvkondade kokkupõrge, mitte teisekute ettesöötmine, nagu juhtus täna alanud duumavalimistel Peterburis.

PÄEVA PÖIDLAD

Seened tungivad koguni läbi asfaldi, nii väga on neile saabus sügis meeldima hakanud. Tuli-kuum ja kuiv suvi andis algul seenesaagile hoobi, aga nüüd teevad seened pausi kuhjaga tasa. Ja mis inimese jaoks peamine: tänu suvekuumusele jäi korraks ussegi vähemaks. Ärge ainult metsa ära eksige!

Elektri hind lööb rekordeid. Vastu talve otsekui möödaminnes kerkinud elektrienergia hind puudutab igäht. Lühemas perspektiivis tuleb praegu vaid kohaneda, aga pikemas plaanis kinnitab karm hinnatõus vajadust leida fossiilkütustele alternatiive. Paraku ründavad populistid üle Euroopa hoopis lahendust – rohepööret.